

စိုး စိုး စာပေ

မြေပူလံသွယ်

မုန်းသွားမှာလည်းစိုး

အခန်း(၁)

နုတို့ အိမ်ကို ဧည့်သည် လာမည်ဆို၍ တစ်အိမ်လုံး အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ ပြင်ကြဆင်ကြ ရှင်းကြလင်းကြနှင့် ဘယ်သူမှ အနားနေရသည် မရှိ။ လာမည့်ဧည့်သည် က ဒက်ဒီမိတ်ဆွေ မြိတ်က ဓာတ်လှေသူဌေးဟု ဆိုသည်။ ။

နုမှာ မာမီနှင့် မမယုတို့ စိတ်တိုင်းမကျမချင်း တစ်အိမ်လုံး နေရာ အနံ့ အိမ်ဖော်မလေး အစမ်းနှင့်အတူ အပေါ်ထပ်အောက်ထပ် ဆင်းလိုက်တက်လိုက်နှင့် မအားရသလို ကြီးကြီးပုနှင့် ဦးလေးတွတ်တို့ မှာလည်း အိမ်ကြီးရှင်များ အလိုကျ ခိုင်းစေသမျှ လုပ်ကိုင်ကြရခြင်းဖြင့် အနားမကြပါ။

မမယုနှင့် မာမီက ပါးစပ်က အမိန့်ပေးရုံ ပေးကြတာဖြစ်ပေမဲ့ တကယ်လက်တွေ့ လုပ်ရသူတွေက နု၊ ကြီးကြီးပု၊ အစမ်းနှင့် ဦးတွတ်တို့ သာ။

‘ကြည့်ပါဦး မာမီ... ဘာများ လိုသေးလဲ’

မမယုက နုတို့ အချိန်ယူပြင်ဆင်ထားသမျှ လက်ရာများကို စိတ်တိုင်းမကျနိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် မာမီကို ခေါ်ပြနေရာ နုမှာ မမယု အကြိုက်ဖြစ်အောင် ပြင်ရဆင်ရနှင့် ဖတ်ဖတ်မောထားသမျှ စိတ်မောလူမော ဖြစ်နေမိသည်။ ။

အခုချိန်ထိ ဘာကိုမှ စိတ်အလိုမကျဟန်ဖြင့် မျက်မှောင်တကြုတ်ကြုတ်

တံနှင့် ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ။

‘ဘာမှ မလိုတော့ပါဘူးကွယ်... နုလေးပြင်ဆင်ထားတာလည်း ကောင်းသားပဲ’

‘ယုတော့ ဟိုထောင့်က ပန်းအိုးကြီးကို တခြားကို ရွှေ့လိုက်ချင်တယ် မာမီ’

နုသည် မမယုစကားကြောင့် အခန်းထောင့်တစ်နေရာရှိ သူမ စိတ်ကြိုက်ပြင်ဆင်ထားသည့် ပန်းအိုးရှိရာကို ကြည့်ကာ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ ။ နုကဖြင့် အလှကြိုက်သည့် မမယုအတွက် စေတနာနှင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် အချိန်ယူပြီး ကြိုးစားပြင်ဆင်ထားလိုက်ရတာ ။

မမယုကတော့ ထိုပန်းအိုးကြီးကို မကြိုက်ပါလား။

‘ဘာဖြစ်လို့ လဲ သမီးရဲ့ ၊ ဒီပန်းအိုးကြီး ဒီနေရာထားတာ လှပါတယ်’

‘ယု မျက်စိထဲမှာ နည်းနည်းများ တောဆန်နေသလားလို့ ပါ မာမီ’

‘အိုကွယ်... သမီးစိတ်ထဲ ထင်နေလို့ ပါ၊ မာမီတော့ ကြိုက်တယ်၊ ဒီ အတိုင်းပဲ ထားလိုက်ပါ’

‘ဒါဆိုလည်း မာမီသဘောပဲလေ၊ ဧည့်သည် အိပ်ခန်းကိုရော သေချာ ပြင်ဆင်ထားပြီးပြီလား နု’

‘ဟုတ်ကဲ့ မမယု’

‘ယုသွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

‘အေး... အေး... သမီးနုက မာမီအတွက် သံပုရာရည်လေး ဖျော်ပေး ပါဦးကွယ်၊ တစ်နေ့၊ တစ်နေ့ ပြေးလိုက်လွှားလိုက်ရတာ မာမီဖြင့် ဖတ်ဖ

တ်ကို မောနေတာပဲ’

ဒေါ်ခင်မမက နီးရာဆိုဖာတစ်လုံးပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် ဝင်ထိုင်ရင်း စိတ်မောလူမောဖြင့် ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ယုက သူမ မာမီထံမှ ညည်းညူသံကို ကြားသော်လည်း ဂရုမစိုက်သလို လှည့်ကြည့်ခြင်းလည်း မရှိပါ။ အပေါ်ထပ်ရှိ ဧည့်သည် အတွက် သီးသန့်ပြင်ထားသည့် အိပ်ခန်းကို ကြည့်ရှုရန် လှပကျော့ရှင်းသော အမူအရာဖြင့် သွက်လက်စွာ တက်သွားပါသည်။ ။

နုမှာ သာ မာမီအတွက် သူမကိုယ်တိုင် ဖျော်ထားသည့် သံပရာရည်ခွက်လေးကို မာမီလက်ထဲအရောက် ကြင်နာယုယစွာ ထည့်ပေးလိုက်ရင်း မာမီနားရှိ ခုံတစ်လုံးမှာ အသာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

မာမီက နုဖျော်ပေးသော သံပရာရည်ကို တစ်ခွက်လုံး ပြောင်စင်အောင် မော့သောက်လိုက်ပြီး ဖန်ခွက်ကို စားပွဲပေါ် အသာချလိုက်သည်နှင့် နုက မာမီမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်၏။

‘မာမီ’

‘ဟင်... ဘာလဲနု’

‘ဧည့်သည် သူဌေး လာမယ်ဆိုတာနဲ့ ပဲ တစ်အိမ်လုံးဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ပျာယာခတ်နေရတာလဲလို့၊ နုဖြင့် မာမီတို့ ကိုကြည့်ပြီး ဘာမှ ကို နားမလည်နိုင်တော့ဘူး’

နုက သူမ မာမီအပါအဝင် တစ်အိမ်လုံးကို ဤမျှဒုက္ခပေးရပါမည်လားဟု သူမတို့ အိမ်ကို ရောက်မလာသေးသော သူဌေးဆိုသူကို အခုထဲက ကြိုတင်စိတ်ဆိုးလျက် ရှိနေပါသည်။ ။

နုတို့ မှာ အိပ်ကောင်းခြင်း မအိပ်ရ၊ စားကောင်းခြင်း မစားရနှင့်

တစ်နေ့၊ တစ်နေ့ ထိုစက်လှေသူဌေးလာမည့် အကြောင်းနှင့် ၎င်း အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရခြင်း၊ စိတ်တိုင်းမကျတိုင်း ပြန်လည်၍ နေရာ ချရ ပြင်ဆင်ရနှင့် အလုပ်များ ဗျာများ နေရခြင်းကိုလည်း သဘောမ တွေ့လှချေ။

ထို့ကြောင့်ပင် သူမ နားမလည်နိုင်သော မေးခွန်းကို မိခင်ဖြစ်သူအား နှုတ်ခမ်းလေးတစုစုနှင့် မကြည်မသာလေး ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

‘ဪကွယ်... ဘာရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ အိမ်ကိုလည်း မာမီ တို့ ရောက်ဖူးနေတာပဲ ကိုယ့်အိမ်ကိုလာတော့ မာမီတို့ လည်း ပြန်ပြီး ဂ ရုစိုက် ပြုစုရမှာ ပေါ့’

‘အင်းလေ’

‘ဒါဆိုလည်း သူ့ဘာသာ ဟိုတယ်တစ်ခုခုကို သွားတည်းပါစေပေါ့လို့ ၊ နုတို့ မှာ အဲဒီလူကြီးကြောင့် မောလှပြီ’

‘အဟင်း... ဟင်း... ဟင်း’

‘ဪ... နုလေး... နုလေး’

မာမီက ကလေးတစ်ယောက်လို နှုတ်ခမ်းစုနေသည့် နုကိုကြည့်ကာ ဘာမှ မသိနားမလည်သော နုပါလားဆိုသည့် အတွေးဖြင့် သမီးငယ်နု၏ ဦးခေါင်းလေးကို ဖွဖွပုတ်ရင်း ရယ်ပါသည်။ ။

‘သမီးလေးက ငယ်သေးတော့ ဘာမှ မသိပါဘူးကွယ် သူဌေးကို ဒီမှာ တည်းအောင် မနည်းပြောထားရတာကွဲ့၊ ဒါတောင်သူဌေးက မာမီတို့ အိမ်မှာ တည်းချင်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ သမီးဒက်ဒီကို အားနာခင်မင်လွန်းလို့ သာ လက်ခံရရှာတာ သိလား’

‘အံ့မယ်... နုတို့ အိမ်ကိုများ အဲဒီသူဌေးက မတည်းချင်လောက်အော

င် သူက ဘယ်လောက်များ ချမ်းသာနေလို့ လဲလို့ နုတို့ ဒက်ဒီကိုများ မိ နိုင်ဦးမှာ လား ဟွန်း’

နုမှာ သူဌေးဆိုသူက သူမတို့ အိမ်မှာ ပင် မတည်းချင်ပါ။ နု ဒက်ဒီကို ခင်မင်အားနာ၍ သာ လက်ခံရသည် ဆိုတာနှင့်ပင် မျက်နှာလှလှလေး မှာ ညိုနေပါပြီ။ နုတို့ မိသားစုမှာ တော်ရုံချမ်းသာသူများ မဟုတ်။

စီးပွားရေးလောကမှာ ဒက်ဒီဦးသင်းမောင်ဆိုလျှင် မသိသူမရှိ။ ကိုယ် ပိုင်စက်ရုံ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဖြစ်သလို လက်ရှိလုပ်ငန်းများ စွာ လည်ပတ်လုပ် ကိုင်နေသော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်သည် ။ နိုင်ငံခြားကို အိမ်ဦး နှင့်ကြမ်းပြင်ပမာ အမြဲသွားလာနေသူ ဖြစ်သဖြင့် နုတို့ အိမ်ကြီးမှာ လည်း အပြင်အဆင် အထားအသိုတွေကအစ၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း တွေအားလုံး အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ခေတ်မီဆန်းသစ်သော ပစ္စည်းတွေ နှင့်သာ ထုံမွန်းထားရှိသူဖြစ်သည် ။

နုတို့ အိမ်ကို ရောက်ဖူးသူတိုင်း နုတို့ အိမ်ကြီးနှင့်တကွ ခမ်းနား ကြီးကျယ်မှု အပေါင်းကို အားကျချီးမွမ်းကြသူတွေချည်း။ ဒီလိုအိမ်ကြီး မှာ ပင် မတည်းခိုလိုပါဆိုသော ဧည့်သည် သူဌေးဆိုသူမှာ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်မည်နည်း။

အစတုန်းကတော့ တစ်အိမ်လုံးပျာယာခတ်ပြီး မအားလပ်နိုင်အောင် အလုပ်များကြရသဖြင့် စက်လှေသူဌေးဆိုသူကို စိတ်ဆိုးမိခြင်းဖြစ်သည် ။ သူ့ကြောင့် နုတို့ မှာ ဖတ်ဖတ်မောရသည် ။ မမယု စိတ်တိုင်းမကျမ ခြင်း ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရသည့် အတွက်လည်း လူရော စိတ်ရော ပင်ပန်း ကြရသည် ။

ထို့ကြောင့် သူဌေးဆိုတာ ဘယ်လောက်များ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသူမို့ လည်း ဟု စိတ်ဆိုးဒေါသဖြင့် တွေးမိပြီး သဘောမကျ ဖြစ်မိသည် ။

အခုတော့ ထိုသို့ပင်မဟုတ်တော့။

နုတို့ အိမ်မှာ တည်းခိုဖို့ ဒက်ဒီကိုယ်တိုင်က မနည်းပြော ထားရသည် ဆိုသဖြင့် ထိုသူဌေးဆိုသူကို ပို၍ စိတ်ထဲက ကြည့်မရချင်တော့။ ထိုသူဌေးကို နု ဒက်ဒီလောက်များ ချမ်းသာနိုင်လို့ လားဟု ဆိုလိုက်ရာ မာမီမှာ သူ့သမီး နု စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်နေပုံကို သဘောကျ၍ မဆုံးတော့ချေ။

‘ဟော့... ဟိုမှာ နု ဒက်ဒီပြန် လာပြီ သွားကြိုချည်၊ သွား... သွား’

နုသည် မာမီစကားကို စိတ်ဝယ်မကျေနပ်လှသော်လည်း ခြံထဲကို ချိုးကွေ့ဝင်လာနေပြီ ဖြစ်သော ဒက်ဒီကားဖြူကြီးကို မြင်လိုက်ရတာမို့ မာမီကို ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ဘဲ ဒက်ဒီကို ကြိုရန် အိမ်ပေါက်ဝသို့ ထွက်ခဲ့သည် ။

‘ကျွီး’

အိမ်ရှေ့မှာ ကားရပ်သံနှင့်အတူ ကားပေါ်က ဒက်ဒီဆင်းလာတာကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မာမီပြောသည့်အတိုင်းပင် ဒက်ဒီလက်ထဲက အိတ်ကို ဆွဲယူကြိုဆိုလိုက်သည် ။

‘နုကို အိတ်ပေး ဒက်ဒီ’

‘ဒက်ဒီသမီးနုလေးက သိပ်လိမ္မာတာပဲဟေ့၊ ဒါကြောင့် ဒက်ဒီက သမီးငယ်လေးကို ချစ်ရတာ’

‘ဒါဖြင့်... ရှင်က ခင့်သမီးကြီးကိုတော့ မချစ်တော့ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ချစ်ပါတယ်ဗျာ... သမီးကြီးရော သမီးလေးရော နှစ်ယောက်စလုံး ဒက်ဒီ အသည်းတွေချည်းပဲ’

‘မာမီကြတော့ရော ဒက်ဒီ’

‘နုလေး မာမီကြတော့ ဒက်ဒီ အသည်းကြီးပေါ့၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်
လား မာမီကြီး’

‘ဟုတ်ပါသတဲ့ ရှင်... ဟုတ်ပါသတဲ့ ’

‘အဟင်း... ဟင်း... ဟင်း’

‘အဟွန်း... ဟွန်း... ဟွန်း’

ချိုလွင်သာယာသော မိသားစုကြည်နူးစွာ ရယ်မောလိုက်သံက ဧည့်ခန်းမဆောင်အတွင်း ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိစွာ ပျံ့လွင့်သွားသည် ။ ဤသည် က နုတို့ မိသားစု ဖွဲ့စည်းမှုဖြစ်သည် ။ ဒက်ဒီနှင့် မာမီ စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ကြတာမျိုး ဖြစ်ပေမယ့် ဘယ်တုန်းကမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရန်ဖြစ်စကားများကြတာမျိုး မရှိခဲ့ဘူးပါ

ချစ်မေတ္တာ အရင်းခံကြရုံမက တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက်လည်း သစ္စာထား အပြန်အလှန် နားလည်မှုရှိကြခြင်းကြောင့် မိသားစုအားလုံး စိတ်နှလုံး အေးချမ်းစွာ ရပ်တည်နိုင်ကြခြင်း ဆိုလည်း မမှားပါ ။

‘မာမီကြီးရေ... ဦးကောင်းမြတ် မနက်ဖြန် ဖလိုက်နဲ့ လာလိမ့်မယ်ဟေ့၊ လေယာဉ်ကွင်းကို သမီးကြီးယုနဲ့ အတူ သွားကြပြီ အသင့်ပြင်ဆင်ထားခိုင်းလိုက်ပါဦးဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဒက်ဒီ... သမီးကြီးကို ခင်ပြောလိုက်ပါ့မယ်’

ဒက်ဒီအသံက အားတက်သရောရှိလှသလို မာမီမျက်နှာကလည်း လင်းလက်ပျော်ရွှင် သွားတာကို မြင်လိုက်ရခြင်းအားဖြင့် နုတို့ မိသားစုအတွက် မြိတ်မှ စက်လှေသူဌေး ဆိုသူမှာ အဘယ်မျှ အရေးပါလှသည်

ကို ပြောပြ နေသကဲ့သို့ တည်း။

နာမည်က ဦးကောင်းမြတ်တို့ပါလား။

ဦးကောင်းမြတ်ဆိုသည့် နာမည်ကို နုပထမဆုံး ကြားဖူးခြင်း ဖြစ်သည် ။

‘သမီးနု... ဒက်ဒီအတွက် အအေးတစ်ခုခု လုပ်ပေးထားလိုက် ဟုတ် လား၊ မာမိကိုယ်တိုင် သမီးရဲ့ မမယုအတွက် လိုအပ်တာလေးတွေ သွား စီစဉ်ပေးလိုက်ဦးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ မာမိ’

‘ခင်ရေ... သမီးကြီးယုကို ပြောဆိုစရာရှိတာတွေကိုပါ တစ်ခါထဲ ပြောဆိုထားနော်၊ ဦးကောင်းမြတ်ရှေ့မှာ စိတ်ပျက်အောင် တစ်ခုမှ မ လုပ်မိစေနဲ့ လို့ ’

‘အမလေးရှင်... သမီးကြီးယုအကြောင်းလည်း ရှင်ကိုယ်တိုင် သိရက် သားနဲ့ ၊ ဆေးတက္ကသိုလ်က အလှဘုရင်မပါရှင်၊ သမီးကြီးယုဆိုရင် လိုချင် သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည် နေတာပါနော်’

‘ဟုတ်ပါပြီဗျာ... ဟုတ်ပါပြီ၊ မာမိကြီးကိုယ်တိုင် အဲဒါတွေ သဘောပေါက်ဖို့ အရေးကြီးတာပါ’

‘သိပါတယ်ရှင်... သိပါတယ်’

ဒက်ဒီစကားကို မာမိက ကျေကျေနပ်နပ် အမူအရာနှင့် ခပ်ပြုံးပြုံး ရန်တွေ့ကာ မမယုရှိရာ အပေါ်ထပ်ကို တက်သွားချိန်မှာ ကြီးကြီးပုက သံပရာရည်ထည့်ထားသည့် ဖန်ခွက်လေးနှင့် နုတို့ သားအဖနား ရောက် လာပါသည် ။

‘ရှော့... မောင်သင်းမောင်၊ အမောပြေ သံပရာရည် အေးအေးလေး အရင်သောက်ဦး’

‘ဘယ်လိုလဲ မမပု၊ မီးဖိုချောင်ကိစ္စရော အားလုံးအသင့် ဖြစ်ရဲ့ လား’

ဦးသင်းမောင်က ဒေါ်ပုလက်ထဲက အအေးခွက်ကို လှမ်းယူရင်း မေးလိုက်ချိန်မှာ နုက ဒက်ဒီလက်ဆွဲအိတ်ကို နေရာတကျထားပြီး ဒက်ဒီအနား ပြန်ရောက်လာသည်။ ဒေါ်ပုက ဦးသင်းမောင်တို့ နှင့် ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သူဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်ထဲက ဦးသင်းမောင်တို့ အိမ်မှာ အိမ်အကူအဖြစ် လာနေပေးရင်း ကားဒရိုင်ဘာ ဦးတွတ်နှင့် အကြောင်းပါကာ နုတို့ မိသားစုနှင့် အတူနေသူ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ပုတို့ က သားသမီးမရသဖြင့် နုနှင့်ယုတို့ မှာ ကြီးပုလက်ပေါ်တွင် ကြီးပြင်းလူလားမြောက်ခဲ့ရသူများ ဖြစ်သည်။

‘ယုတို့ သားအမိတစ်တွေ တစ်ချိန်လုံး စီမံနေတာပဲကွယ်၊ သူဌေးလာရင်လည်း မောင်သင်းမောင် ပြောတဲ့ အတိုင်း သူတို့ ပဲ စီမံကွပ်ကဲကြလိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့’

‘အထူးသဖြင့်တော့ ယု စိတ်တိုင်းကျဖို့ ကသာ ပိုအရေးကြီးတာပါကွယ်၊ ဧည့်သည် ဆိုတာက အချိန်တန်တော့ အိမ်ပြန်တာပဲ မဟုတ်လား အိမ်မှာ ကျန်နေရစ်တဲ့ ယု စိတ်ချမ်းသာဖို့ ကသာ ပိုအရေးကြီးတာပါ’

ကြီးပုက မမယု သဘောကို သိထားသူပီပီ လိုရင်းကိုသာ ရွေးပြောလိုက်ခြင်းဟု နု သဘောပေါက်လိုက်သည်။ မမယုက နုနှင့်ညီမသာဆိုသည် ရုပ်ရည်ရော အမူအကျင့်ရော ဘာတစ်ခုမှ တူသည် မဟုတ်။

နုက လူတွေအပေါ်မှာ စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ပြုမူပြောဆိုပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်သူ ဖြစ်သလောက် မမယု စိတ်ကြံတော့ နုနှင့်

မတူ။ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုတွေနှင့် စိတ်ထဲ ဘာတွေဘယ်လို ဖြစ်နေသည်ကို ဘယ်သူမှ အမှန်အတိုင်း မသိနိုင်။

‘မနက်ဖြန်တော့ ဦးကောင်းမြတ်ရောက်ပါပြီလေ၊ မမယုတို့ လည်း ကြာကြာမမောရတော့ပါဘူး’

‘နေပါဦး ဒက်ဒီရဲ့ နမသိလို့ မေးစမ်းပါရစေဦး၊ အဲဒီ သူဌေးဆိုတဲ့ လူကြီးက ဒက်ဒီသူငယ်ချင်း မဟုတ်လား’

‘အင်း... ဆိုစမ်းပါဦး၊ သမီးနုက ဒက်ဒီသူငယ်ချင်းဆိုရင် ဘာများ ပြောမလို့လဲ’

‘သိပ်ကြီးကျယ်တာပဲလို့ ပြောမလို့ ပေါ့ ဒက်ဒီရဲ့ ’

‘ဟောဗျာ... သမီးက ဦးကောင်းမြတ်ကို သိလို့ လား’

နှုတ်ခမ်းလေးကို စုထော်လျက် သူတို့ အားလုံး အရေးတယူ ဂရုတစိုက်လုပ်နေသော သူဌေးဦးကောင်းမြတ်လို လူတစ်ယောက်ကို အိမ်မှာ အငယ်ဆုံး အထွေးဆုံး သမီးငယ်နုက ရုတ်တရက်ကြီး ဝေဖန်ပြစ်တင်လိုက်တာမို့ ဦးသင်းမောင်ကိုယ်တိုင် တအံ့တဩကြီး ဖြစ်သွားကာ သမီးငယ်ဘက်သို့ လှည့်၍ မေးလိုက်မိ၏။

‘လူကိုတော့ နုလည်း မသိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒက်ဒီသူငယ်ချင်းဆိုတော့ အန်ကယ်ဦးဘထိုက်လိုမျိုး ဗိုက်ရွဲ့ရွဲ့ ထိပ်ပြောင်ပြောင် နှုတ်ခမ်းမွေးကော့ကော့ကြီးနဲ့ပဲ နေမှာ ပေါ့လို့ ’

‘ကောင်းဗျာ’

‘ဒက်ဒီသမီးနု ပြောတာကိုသာ ဦးကောင်းမြတ်ကြားရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရေမရှိတဲ့ ချောင်းထဲခုန်ချပြီး သတ်သေလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

‘အဟား... ဟား... ဟား’

ဒက်ဒီက သူ့ထုံးစံအတိုင်း ရယ်စရာရှိလျှင် အားပါးတရ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ အသံဝါကြီးနှင့် ရယ်ပါသည်။ ။ နုမှာ သာ သူမစကား ဤမျှရယ်ရပါမည်လားဟု ဒက်ဒီကို နှုတ်ခမ်းတစုစုဖြင့် စိတ်ဆိုးနေမိပါ သည်။ ။

‘နုပြောတာ ဘာများ ရယ်စရာပါလို့ လဲ ဒက်ဒီရဲ့ ၊ အဲဒီလူကြီးက နု တို့ အိမ်မှာ မတည်းချင်ဘူးလို့ လဲ မာမိက ပြောတယ်’

‘အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ် သမီးရဲ့ ၊ ဦးကောင်းမြတ်က ဒက်ဒီကို ခင်မင် လို့ သူ့ခမျာ ဒက်ဒီတို့ အိမ်မှာ အားနာနာနဲ့ တည်းရရှာမှာ ’

‘အို... ဒက်ဒီကလည်း ၊ သူမှ နုတို့ အိမ်ကို မတည်းချင်တဲ့ ဥစ္စာ၊ သူ သွားချင်တဲ့ နေရာကို သွားပါစေပေါ့လို့ ’

‘သမီးလေး မသိပါဘူးကွယ်၊ လာပြန်ပြီ ဒီစကား’

ဒက်ဒီရော မာမိပါ နုဘာပဲပြောပြော၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် နုမသိပါဘူးကွယ်။ သမီးမသိပါဘူးကွယ်ဟု ပြောတာမျိုး မကြိုက်ဆုံးသော စကားဖြစ် သည်။ ။

‘နုသိပါတယ် ဒက်ဒီရဲ့ ၊ ဒက်ဒီတို့ က နု ဘာပြောပြော နုမသိပါဘူး၊ သမီးမသိပါဘူးနဲ့ နုကိုများ ကလေးကျနေတာပဲ’

‘နု အားလုံးသိတယ် သိလား’

ပြောရင်း နှုတ်ခမ်းကို အစွမ်းကုန် စုထော်ထားသော စုပုပ်ကောက်ချို တ်နေသော သမီးငယ်ကိုကြည့်ကာ ဦးသင်းမောင်မှာ ချစ်စနိုးပြုံး လိုက်ပါသည်။ ။

သူမကို လူရာမသွင်းဘဲ ကလေးတစ်ယောက်လို ပစ်ပယ်ထားခြင်းကို နုရင်မှာ ခံပြင်းကြေကွဲစိတ်ဖြင့် ကျိတ်ပြီး ဝမ်းနည်းမဆုံးနိုင် ဖြစ်နေပါသည်။ ။

‘ဟုတ်ပါပြီဗျာ... ဟုတ်ပါပြီ ဒက်ဒီသမီးလေး နု အားလုံးကို သိပါတယ်၊ ကလေးလည်း မဟုတ်ပါဘူး လူကြီးပါတဲ့ ဟုတ်ပြီလား’

‘ကဲ... ဒက်ဒီအတွက်လဲဖို့ အဝတ်ထုတ်ပေးပါဦးဗျာ’

‘ဟုတ်’

‘ဒုန်း’

‘ခွမ်း’

‘ဟဲ့... ကွဲပါပြီတော်’

‘အို’

နုမှာ နေရာအထဲ ဒက်ဒီသောက်ထားသည့် သံပရာရည် ဖန်ခွက်ကို လက်နှင့် ဝင်တိုက်မိပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ကျကွဲသွားရာ နုက ဖခင်ကြီးနှင့် ကြီးပုမျက်နှာကို အလန့်တကြားလေး မော့ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ ။

‘နုလေး... လက်ချက်မှ ဟုတ်ရဲ့ လားဟေ’

အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာသော မာမိက ခပ်ပြုံးပြုံး အမူအရာဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

‘ဒါပဲရှိတာပေါ့ ခင်မွန်ရယ်၊ အစမ်းရေ ဒီမှာ ညည်း မမနု လက်ချက်နဲ့ ကွဲသွားတဲ့ ဖန်ခွက်အကွဲတွေ လာသိမ်းလှည့်ပါဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ကြီးကြီးပု’

‘သမီးနု... အပေါ်မှာ သမီးမမယု ခေါ်နေတယ် သွားလိုက်ဦး’

‘ဟုတ်’

‘ကဲ... လာ... ဒက်ဒီကြီး၊ ရှင့်အတွက် အဝတ်လဲဖို့ ကျွန်မပဲ ထုတ်ပေးမယ်’

မာမီဦးဆောင်ရာနောက်သို့ ဒက်ဒီလိုက်သွားချိန်မှာ နုလည်း မမယုစောင့်နေသည့် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ ။

လှေကားတစ်ဝက်အရောက်မှာ အောက်ထပ်က ဒက်ဒီရယ်သံဝါကြီးကို ကြားလိုက်ရတာမို့ မာမီနှင့် နုအကြောင်းပြောပြီး ရယ်နေတာနေမှာ ဟု တွေးရင်း နုမှာ ဘယ်သူ့ကို စိတ်ဆိုးရမှန်းမသိ တစ်ယောက်တည်း လှေကားအလယ်မှာ ရပ်ကာ နှုတ်ခမ်းလေး စုထော်ထားလိုက်မိပါတော့သည်။ ။

အခန်း(၂)

‘ဖန်ခွက်ခွဲခွဲပြန်ပြီလား န’

‘မတော်တဆဖြစ်တာပါ မမယုကလည်း ’

ယုက သူမမျက်စိရှေ့က ညီမဖြစ်သူနုကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး သက်ပြင်း ရှိုက်လိုက်သည်။ ။ အသက်ချင်း ငါးနှစ်ကျော်ကွာခြားသည့် ညီမဖြစ်သူနု ကို ယု ဘာတစ်ခုမှ အားမရ။

ယုက ညီမဖြစ်သူနုကို နေရာတကာ သူ့လိုတော်စေတတ်စေချင် သည်။ ။ အဆင့်အတန်း မြင့်မြင့်မားမားနေပြီး အပေါင်းအသင်း ပေါင်း တာကအစ လူရွေးပြီးပေါင်းတာမျိုး ဖြစ်စေချင်သည်။ ။

ယုဆိုလျှင် အဝတ်အစားကအစ၊ အစားအသောက် အနေအထိုင် ပြု မှုပြောဆိုလှုပ်ရှားတာအားလုံး ဘယ်သူနှင့်မျှမတူ။

တော်ရုံလူနှင့်လည်း အရောတဝင် စကားပြောတာမျိုး မလုပ်။ လူ တွေကို အဆင့်အတန်းခွဲပြီး ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်သူ ဖြစ်ပြီး သူမကိုယ် သူမ အင်မတန်ဂရုစိုက်၍ အလေးအနက် တန်ဖိုးထားသူမျိုး ဖြစ်သည်။ ။

ရှင်းရှင်းပြောလျှင် ယုက အတ္တကြီးသလို ပညာမာန၊ လှပသော ရုပ်ရည်အလှအပ၊ ချမ်းသာပြည့်စုံကြွယ်ဝခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသော ပင်ကိုယ်မာနရှိသူဆိုလည်း မမှားချေ။

နုကတော့ ယုလိုမဟုတ်။

ယု ကျောင်းပြီးလို့ အလုပ်သင်ဆရာဝန် ဖြစ်လာချိန်မှာ နုက ဆယ် တန်းအောင်သည် ဆိုရုံလေး အောင်သည် ။ တွေ့ရာ အပေါင်းအသင်း ပေါင်းသလို၊ ဖြစ်သလို ဝတ်စားပြုမူနေထိုင်သူ အဖြစ် နုကို နည်းနည်းမှ သဘောမကျ။

နုနှင့်ရွယ်တူ တခြားသူတွေ သင်တန်းပေါင်းစုံ အပြေးအလွှားတက် နေချိန်မှာ နုက ကြီးပုတို့လို အိမ်ဖော်တစ်စုနှင့် ချက်ပြုတ်ကြော်လှော် တာတွေ အိမ်ကြီးတစ်ခုလုံး ရှင်းလင်းအလှဆင်တာတွေ လျှောက်လုပ် နေသည် ။

ယုတုန်းကဆိုလျှင် သူ့အရွယ်လေးမှာ စာအုပ်နှင့်မျက်နှာပင် မခွာနိုင် ။ ထမင်းမေ့၊ ဟင်းမေ့ နောက်အနာဂတ်အတွက် ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီး ဖြင့် တခြားသူတွေထက် ပိုတော်အောင် ကျိတ်ကြိုးစားခဲ့သူ။

ထမင်းဟင်းကို အချိန်ကျ မနည်းလာကျွေးကြရသည် ။ ထမင်းနှင့် ဟင်း ဘယ်လိုဖြစ်လာလည်း ဆိုတာ ယုမသိ စိတ်လည်း မဝင်စား။ ဒီအ လုပ်တွေကို ယုနုသက်ဆိုင်သည် လို့ မမြင်၊ ကြီးပုအလုပ်၊ အိမ်ဖော်တွေ အလုပ်လောက်ဟု သာ နားလည်ထားသည် ။

နုကြတော့ ယုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်။

ဇာတာကိုက မကောင်းတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ ဒါမှ မဟုတ် နုက ကြီးပု လက်ပေါ်မှာ ပဲ ကြီးပြင်းလူလားမြောက်ခဲ့ရ၍ ပဲလားမသိ။ ကြီးပု လုပ်သမျှ နုသဘောကျ။ နုအကြိုက်တွေချည်း ဖြစ်နေသည် ။ နု အားလပ်ချိန်တွေကို ကြီးပုနှင့် တစ်ခုခုလုပ်စားရင်း အချိန်ကုန်သည် ။

နုကလည်း ဒါမျိုးဆို သိပ်ပျော်သည် ။ အိမ်က အလုပ်သမားတွေနှင့်

လည်း တရုန်းရုန်း။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သင်းနံ့သာရဲ့ အရှင်သခင်မ၊ သူဌေး သမီး အငယ်ဆုံးလေးဆိုတာတောင် သတိရပုံမပေါ်။

အားလုံး နုက သူနှင့်တစ်တန်းတစ်စားထဲ သဘောထားပြီး ပေါင်းလို့ လားမသိ။ အားလုံးကနုမှ နု ယုကိုဆိုရင် စကားတောင် ဟဟပြောရဲသူ မရှိ။ နုနှင့်ဆိုလျှင်တော့ ရယ်သံတွေကအစ ခိုးခိုးခစ်ခစ်နှင့်။

ဒီအကြောင်းတွေကို ယုကိုယ်တိုင်မာမီနှင့် ဒက်ဒီကို ပြောဖူးသည် ။ နုကို အိမ်ရှိ အလုပ်သမားတွေနှင့် အရောမဝင်ဘဲ ယုလို နေတတ်ထိုင်တတ်ဖြစ်အောင် ပြောဆိုဆုံးမ ပေးပါဆိုတော့၊ မာမီနှင့်ဒက်ဒီက ယုကိုကြည့်ပြီး ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးသည် ။

သမီးကြီးယုအကြောင်းကို မိဘနှစ်ပါးသိသလို သမီးငယ်နု အကြောင်းကိုလည်း မိဘတွေက သိထားကြသည် ။ နုက ယုမဟုတ်သလို၊ ယုကလည်း နုဖြစ်လာမည်မဟုတ်၊ ညီအစ်မဆိုပေမယ့် အကျင့်စရိုက်ချင်း တူသည် မဟုတ်။

‘ထားလိုက်ပါ သမီးရယ်... နုက ကလေးပဲရှိသေးတာဆိုတော့ မာမီတို့ ပြောလည်း သူလုပ်ချင်မှ လုပ်တာ၊ ကလေးစိတ် တစ်ဝက်နဲ့ ဆိုတော့ သူစိတ်ထဲရှိသလို ပြောဆိုနေထိုင်တာလေး ကလည်း ချစ်စရာပါကွယ်’

‘ညီမလေးကိုကြည့်ပြီး သမီးကြီးယု စိတ်ထဲမှာ သမီးလို မဖြစ်လို့ အားမရဖြစ်နေတာ ဒက်ဒီ သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နုလေးက သမီးကြီးလို မတော်တာတော့ အမှန်ပဲ၊ ပြောဆိုနေထိုင်တာကြပြန်တော့လည်း သမီးကြီးနဲ့ မတူတော့ သမီးယုလိုဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ က သိပ်ခက်တယ်’

‘သမီးနုအတွက်... မာမီ သမီးကြီး စိတ်ညစ်မခံပါနဲ့ ကွယ်၊ ညီမအရင်းဆိုပေမယ့် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အကျင့်စရိုက်ချင်း တူကြတာမှ မဟုတ်ဘဲ’

‘မာမိတို့ အတွက် သမီးကြီးယုလို ဂုဏ်ယူစရာ သမီးရှိနေတာကိုပဲ ကျေနပ်လှပါပြီကွယ်’

ဒါက မာမိနှင့် ဒက်ဒီတို့ ရဲ့ နောက်ဆုံးစကားဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း မှာ တော့ ယုက နုအကြောင်းကို ဘာတစ်ခုမှ ထပ်မပြောတော့ပါ။ ကိုယ် ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်တာမဟုတ်။ မိဘတွေကိုယ်တိုင်က နုကို ချစ်စနိုးနှင့် သနားကြင်နာစွာ ခွင့်လွှတ် အလိုလိုက်ထားတော့ ပိုဆိုးသည်။

နုက... သူနေချင်သလိုနေသည်။ ဝတ်သည်။ စားသည်။ ဘာတစ်ခုမှ ဟိတ်ဟန်ထုတ်ရကောင်းမှန်းမသိ။ သူ့ကိုယ်သူ သင်းနုံ့သာက သူဌေး သမီးလေးတစ်ယောက် ယုရဲ့ ညီမတစ်ယောက်အဖြစ် ဂုဏ်ယု အမွမ်းတင်ချင်စရာ။ အများက အားကျငေးယူချင်စရာ ဘာဆိုဘာမှ မရှိ။

‘ဝတ်စားထားပုံကလည်း ကြည့်ဦး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သူဌေးဦးသင်းမောင်ရဲ့ သမီးငယ်နုဆိုတာတော့ သိသေးတယ်မဟုတ်လား’

ယုက နုတစ်ကိုယ်လုံးကို စေ့စေ့စူးစူးလေး စိုက်ကြည့်ရင်း စိတ်အလို မကျစွာ ဆိုလာတော့ နုမှာ မမယုစကားကြောင့် သူမကိုယ်လေးကို ယောင်ယမ်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ချည်သားအင်္ကျီ ပန်းနုရောင်နှင့် လုံချည်ပန်းနုရောင်လေးကို တွဲဝတ်ထားသည့် ဝတ်စုံက နုကိုယ်ပေါ်မှာ လှလှပပလေး နေရာယူရှိနေပေမဲ့ မမယုက နုဝတ်ထားတာကို မကြိုက် နိုင်ဘဲ စိတ်ပျက်နေသလိုပါလား။

မမယုကိုယ်ပေါ်မှာ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဝတ်တွေကတော့ နုနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် အဖိုးတန် အကောင်းစားတွေချည်း...

‘အိမ်နေရင်း အလုပ်လုပ်ရင်း အအိုက်သက်သာအောင် ဝတ်တာပဲ မမယုရဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဧည့်သည် က မနက်ဖြန်လာမှာ ... သမီးကြီးယုက အဖိုးတန်အဝတ် အစား အသုံးအဆောင် တွေချည်း ဝတ်ပြီး သမီးငယ်နုက ဖြစ်သလို အဝတ်စုတ်တွေနဲ့ နေချင်သလိုနေလို့ ဖြစ်မှာ လားနဲ့။ ဒီလောက်တော့ သိတတ်ရမှာ ပေါ့’

‘ရော... ဒီမှာ ... နုဖို့ မမဝယ်လာတဲ့ အဝတ်တွေ နု ဖီရိုထဲမှာ လည်း အများကြီး မဟုတ်လား အဖိုးတန်တာတွေပဲ ဝတ်၊ အဲဒီအဝတ်တွေ ဝတ်ချင်ရင် ဧည့်သည် ပြန်မှ ဝတ် နားလည်လား’

နုက ခေါင်းမညိတ်။

သူမ လက်ထဲရောက်လာသည့် အဝတ်တွေကို စိတ်ပျက်သလို ငုံ့ကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ထားမိသည် ။ နုဆိုရင် ဘာပဲ လုပ်လုပ် မမယုက အကောင်းမပြော။ အကောင်းလည်း မမြင်၊ အပြစ်ချည်းတင်တတ်သူ ဖြစ်သဖြင့် နုကလည်း မမယုရှေ့မှာ မပျော်။

နုကို မာမိတို့ ဒက်ဒီတို့ ပင် ဒီလောက်မပြော။ မမယုကတော့ အရေးကြီးသည့် ဧည့်သည် လူစိမ်း တစ်စုံတစ်ယောက် လာမည်ဆိုတာနှင့် နုကိုခေါ်ပြီး ဧည့်သည် ရှေ့မှာ ဟိုဟာမလုပ်ရ၊ ဒီဟာမလုပ်ရနှင့် ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်မှုတွေ လုပ်ရမှ ကျေနပ်သူဖြစ်သည် ။

သူ ဧည့်သည် ရှေ့မှာ နုမလာလျှင် ပိုကြိုက်တာကို သိသဖြင့် နုကလည်း မမယုဧည့်မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းတွေရှေ့ ဘယ်တော့မှ မသွား။ တတ်နိုင်သမျှ ဝေးဝေးရှောင်သည် ။

ညီမဆိုပေမဲ့ နုနှင့်ယုက အကျင့်စရိုက်ချင်းမတူသလို ရုပ်ချင်းလည်း မတူ။ မမယုက နုထက်ပိုပြီး အရပ်မြင့်သလို ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း လှသည် ။ အဆီအစိမ့်မစားသဖြင့် ပိန်သည် ဟု ထင်စရာရှိသော်လည်း ယနေ့ခေတ် မော်ဒယ်ကိုယ်လုံးထဲမှာ ပါသည် ။

အသားကဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဆံပင်ရွှေညိုရောင် ပခုံးသာသာလေးကို အမြဲချထားပြီး နားကွင်းနားဆွဲ နားကပ်ပုံစံ အမျိုးမျိုးဆွဲသည်။ ယနေ့ခေတ်ပေါ် အလှအပပစ္စည်းတွေကို စနစ်တကျ သုံးစွဲရာမှာ လည်း မမယုက ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည့်အတိုင်း မမယုကို ဘယ်အချိန်ကြည့်လိုက်၊ ကြည့်လိုက် အမြဲလှပ ကြွရွှေနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။

နုနှင့်ကတော့ တခြားစီ။

နုက ယုလို မဟုတ်။

လှပသော မျက်နှာလေးမှာ သနပ်ခါးပေါင်ဒါရှိချင်မှ ရှိတတ်သလို စိတ်လိုလက်ရ အလှပြင်ဆင်နေတတ်သည် ကလည်း ခပ်ရှားရှား။ ပါးစပ်နှင့်အစားကလည်း ပြတ်သည် မရှိ။ အချက်အပြုတ် ဝါသနာပါသူဖြစ်သည့်အတိုင်း ကြီးကြီး၏ မီးဖိုချောင်မှာ နု၏ အားကိုးရာဖြစ်သလို မကြာခဏ ပစ္စည်းကျကွဲတတ်တာမျိုး၊ လက်ကိုဓားရှုတာ၊ ဆီပူလောင်တာ အားလုံး နုတစ်ယောက်တည်း ကန်ထရိုက်ဆွဲထားသလား ထင်ရသည်။

နောက်တစ်ခုဆိုတာက နုမှာ ဘယ်လိုအစားအသောက်ပဲ စားစား နုအကျင့်က ကြိဖန်စွန်းတတ်ခြင်းကလည်း ရှိသေးသည်။ နုမို့ လုပ်လိုက်မှ ဖြင့် အရာရာနှင့် အကြောင်းကြောင်းဟု ဆိုရမည်။ ဒါပေမဲ့ နုက ကြီးပုလက်ထွက်ပီသစွာ ထမင်းဟင်းချက်လက်ရာမှာ ကြီးပုထက်ပင် သာသည်။

အဆန်းထွင်ပြီး ပိုစားကောင်းအောင်၊ လှလှပပလေးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ရတာ ဝါသနာလည်း ပါသည်။ နု ဟင်းချက်လက်ရာကို သဘောကျကြပေမဲ့ နုမှာ အချိုးမပြေတာလေးတွေကလည်း ရှိသည်။ နု ဘာလုပ်လုပ် နောက်ကလူလိုက်နေရသည်။

ဥပမာ ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်လျှင် နုနောက်ကနေ နုလုပ်ထားသမျှ အမှိုက်သိမ်း ရှင်းလင်းဖို့ လူတစ်ယောက်လိုသည်။ နုအိမ်ရှင်းလင်း၍ ထွက်သမျှ အမှိုက်သရိုက်ကို အစမ်းက ခိုင်ခံ့သိမ်းဆည်းပေးရသည်။

နုက ဟင်းချက်ရာမှာ လက်ရာကောင်းသလို အိမ်ကို ရှင်းလင်း နေရာချထားရာမှာ လည်း အနုပညာ မျက်စိရှိသည်။ လှအောင်ထားသည်။ မာမီ ဒက်ဒီနှင့် မမယုတို့ ကသာ ချော့ခိုင်းမည်ဆိုလျှင် ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်းပါစေ၊ တစ်ချက်မညည်းဘဲ လုပ်စရာရှိတာကို စေတနာအပြည့်ဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ လုပ်ပေးသည်။

တစ်ခုပဲဆိုသည်။ နုကို ဘယ်တော့မှ ယုလို အဖိုးတန်အဝတ်အစား တွေနှင့် လှလှပပ တောက်ပြောင်ကျော့ရှင်းစွာ မတွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အလှဆုံးပြင်ဆင်ပြီး စမတ်ကျကျ၊ စတိုင်လ်ကျကျနေဖို့ ထက် နုက လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလေး နေရတာ ဝါသနာပါသည်။ နုက သူမအတွက် ဘယ်လောက်ပဲ အဖိုးထိုက်တန်တာတွေ ဝယ်ပေးဝယ်ပေး သူမ ဝတ်ချင်မှ ဝတ်သည်။ သူမစိတ်ထဲက မပါဘဲ ဘာမှ မလုပ်။

စိတ်မပါလျှင် သဘောမတွေ့လျှင် အဝတ်တွေကို ဗီရိုထဲ စုပြုံထိုးသိပ် ထည့်ထားပြီး သူမစိတ်ကြိုက် နှစ်သက်တာတွေကိုပဲ ရွေးဝတ်သည်။

ဒါကိုပဲ ယုက ... နုကို ကြည့်မရ။

မာမီ သမီးကိုက ဆင်းရဲဇာတာပါတာ၊ အဝတ်အကောင်းစား အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်ဆို ဘာမှ ကို ကောင်းကောင်း မဝတ်ချင်ဘူးဆိုတာ မျိုး မာမီကို ဂျီကြပြောဆိုနေကြဖြစ်သည်။

မမယုရဲ့ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတွေနှင့် ဆုံလျှင်ပိုဆိုးသည်။ မာမီ သမီးနုကြောင့် ယု အရှက်ကွဲရသည် ဆိုတာမျိုးကလည်း နုနှင့်ယုတို့

ကြားမှာ မကြာခဏကြိုရသည့် ပြဿနာဖြစ်သည်။

အခုလည်း နုလက်ထဲကို ယုက သူ့စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ် ဝယ်ယူလာ သည့် အဝတ်တွေ တစ်ထပ်ကြီး လာထည့်ပေးသည်။ ။ ဝယ်လာထဲက နု အကြိုက်မဟုတ်။ အားလုံး မမယုစိတ်ကြိုက် ရွေးဝယ်လာသမျှ နု စိတ်ကြိုက် ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ အဝတ်တွေကို ငုံ့ကြည့်သည် ။ ဘာတစ်ခုမှ နု သဘောမတွေ့။

မမယုဝယ်လာသည့် အဝတ်တွေအားလုံး မမယုနှင့်သာ လိုက်ဖက် သော ဝတ်စုံများ သာ။

‘ယူသွားလေနု... ဧည့်သည် ရှေ့မှာ လည်း မိသားစု အရှက်မကွဲရ အောင်၊ မျက်နှာမပူရအောင်နေပါ။ နုအတွက် မိဘတွေ ဂုဏ်တက် အောင် ကြိုးစားပါနုရယ်’

‘နုက ဘာလုပ်နေလို့ လဲ မမယုရဲ့ ’

နု့စကားအဆုံးမှာ မမယုက နုကို မျက်လုံးလှန်ကြည့်သည်။ ။

‘အခုချိန်ထိ နုကိုယ်နု ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား၊ အခု နု အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ နေရာတကာ ကလေးတစ်ယောက်လို လို က်ပြောနေရတာ ကောင်းတယ်လို့ နုထင်နေလား’

‘နုဘာသာနေတာကို’

‘နုဘာသာ နေချင်တိုင်း နေလို့ မရဘူး၊ မိဘမောင်နှမ အသိုင်းအဝိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ ရှိသေးတယ်၊ အခုပဲ ကြည့် နု ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ဘာလုပ်နေလဲ’

‘နုနဲ့ ရွယ်တူ သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးတွေက သူတို့ ဘဝ တိုးတက်မြှင့် မားဖို့ သင်တန်းတွေ တက်နေတယ်’

‘နမ မတက်ချင်ဘဲ’

မှန်သောစကားကို နုဆိုမိသည် ။

တစ်ချိန်လုံး ကျောင်းကျူရှင် တစ်ပြေးတည်းပြေးပြီး တစ်စာထဲ စာ နေရသလို စာအုပ်နှင့်မျက်နှာ အပ်နေရသည့် ဘဝကို ငြီးငွေ့နေတုန်း စိတ်ကို လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ အနားယူလိုသည် ။ ဒါတွေကို မမယုကို သွား ပြောနေလို့ လည်း နားလည်မှာ မဟုတ်။

နုက ဆေးတက္ကသိုလ်ဝင်အောင် ကြိုးစားလိုက်ရတာကိုးဟု ဆိုမည်။ ပြီးတော့ ယုလိုများ ဆေးပညာဘွဲ့ရအောင် ယူဖို့ ဆိုလျှင် ခက်ဦးမည်ဟု ဆိုပေမည်။ နုနေရာမှာ မမယုတုန်းက နုလို မဟုတ်တာ နုသိသည် ။

ဒါပေမဲ့ နုက မမယုမဟုတ်။

နေရာတကာ မမယုက သူ့စိတ်နှင့်နှိုင်းပြီး နုကို သူ့လို ဖြစ်စေချင်သည် ။ သူနှင့်တူအောင် ပုံသွင်းချင်သည် ။ နုကမခံ။ သူများ စိတ်နှင့် နုကိုယ်အဖြစ်မခံနိုင်။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ကိုယ် လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်စွာ နေလိုသူ။

မိဘတွေ ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို နှစ်ချင်းပေါက် အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားပေးခဲ့ပြီးပြီမို့ နုဘက်က တာဝန်ကျေပြီဟု ပြောချင်သည် ။ တခြားသင်တန်းတွေ တက်တာ မတက်တာကတော့ နု သဘောအတိုင်း ဖြစ်ချင်သည် ။

သူများ ယောင်တိုင်း လိုက်မယောင်ချင်။

ပြီးတော့ နု သူငယ်ချင်းတွေအကြောင်းကို နုပဲသိသည် ။ ဒီကောင်တွေက အိမ်ကပ်ချင်တဲ့ ကောင်တွေ မဟုတ်။ အကြောင်းပြချက် တစ်မျိုးမျိုးသုံးကာ လမ်းထွက်ချင်ကြသူတွေ။

အဲဒီလို လမ်းများ ချင်အောင်လည်း သူတို့ မှာ ချစ်သူရည်းစား ကိုယ်

စီရီသည် ။ နက လမ်းများ ချင်သူ မဟုတ်သလို ချစ်သူရည်းစားလည်း ရှိ တာမဟုတ်။ အိမ်မှာ မမယု ကွန်ပျူတာကိုသုံးသည် ။ အင်္ဂလိပ်စာ လေ့ကျင့်သည် ။ သင်သည် ။ ဘာမှ မခက်။

သူငယ်ချင်းတွေနှင့် လမ်းပေါ်မှာ အချိန်မဖြုန်းချင်လို့ အိမ်မှာ နဘာ သာတစ်ယောက်တည်း ကိုယ့်မိသားစုနဲ့ ကိုယ် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်ရွှင်နေတာကို မမယု မျက်လုံးထဲ ကြည့်ရပုံမပေါ်။

‘တော်ပြီ... န၊ နနဲ့ စကားပြောရတာ မမယုပဲ ခေါင်းရှုပ်၊ စိတ်ရှုပ် တယ်၊ နဘာသာ လုပ်ချင်ရာသာ လုပ်တော့’

‘အဲဒီအဝတ်တွေလည်း ယူသွား၊ ဧည့်သည် ရှေ့ကို လာချင်ရင် အဲဒါ တွေဝတ်ပြီးမှ လာ၊ အခုလို နစိတ်ကြိုက် ဝတ်ချင်စားချင်လို့ ပါဆိုရင် ဧ ည့်သည် ရှေ့ကို လုံးဝမလာနဲ့ ၊ နားလည်လား’

န ဘာမှ မပြောဘဲ မမယု မျက်နှာကိုသာ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက် သည် ။

‘ကဲ... သွားတော့... သွားတော့၊ မနက်ဖြန် လေယာဉ်ကွင်းမှာ ဧည့် သည် သွားကြိုဖို့ လုပ်ရဦးမယ်’

မမယုက နကို အနုနည်းဖြင့် သူ့အခန်းထဲက ထွက်သွားအောင် နှင်ပြီ မို့ နလည်း မမယုပေးသည့် အဝတ်တစ်ထပ်ကို ပွေ့ပိုက်ပြီး သူ့အခန်းကို ပြန်ခဲ့သည် ။

မမယုက မလွယ်။

နေရာတကာ သိပ်ပြီး ခမ်းနားကြီးကျယ်ချင်သည် ။ ညီမ အရင်း ခေါ က်ခေါက်ဖြစ်သည့် နအပေါ်မှာ တောင် ခွဲခြားပြီး ပြောဆို ဆက်ဆံချင် သေးသည် ။ ညီမငယ်လေးပါလားရယ် လို့ လည်း မညှာ။ သူပြောချင်

တာတွေ အားမနာတမ်း ပြောလွှတ်လိုက်ပုံက ရက်စက်လွန်းသည်။ ။

နု နေ ရာ မှာ မမယုဆိုလျှင်ရော အခု နုကိုပြောသလိုမျိုး မမယု အပြောခံနိုင်ပါမည်လား မသိ။ နုသည် သူမလက်ထဲက စုကိုက်လာရသည့် မမယု ဝယ်ပေးလိုက်သည် ဆိုသော အဝတ်တစ်ထပ်ကို သူမအိမ်ရာ ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်တာ သူမကိုယ်တိုင်လည်း အိမ်ရာပေါ်မှာ လူးလိုမ့်ပစ်လိုက်သည်။ ။

ဘာလေးပဲပြောလိုက် ပြောလိုက် ဧည့်သည် ဆိုသည့်စကားက မပါရင် မပြီး။ အခုလာမယ့် ဧည့်သည် အတွက်နှင့်ပဲ တစ်အိမ်လုံး အလုပ်ရှုပ်ကြ၊ စိတ်မောကြရနှင့် ဖြစ်ကြရသည်။ ။

ဟွန်း... နုကိုများ ဧည့်သည် ရှေ့ကို လာချင်ရင် သူဝယ်လာတဲ့ အဝတ်တွေကို ဝတ်ရမယ်နဲ့။ သူပြောသလို မလုပ်ရင် နုက ဧည့်သည် ဆိုသူရဲ့ ရှေ့ကို မလာဘူးဆိုပဲ။ တော်တော်လည်း တရားကျလိုက်သည့် မမယုပါလား။

သူဧည့်သည် က ဘယ်လိုဧည့်သည် မှီနည်း။ ရွှေဧည့်သည် ၊ ငွေဧည့်သည် မှီလား၊ ဘယ်လိုဧည့်သည် မျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ် နုအပေါ်မှာ အစ်မကြီးတစ်ယောက်နဲ့ ဤမျှမှီချိုးမျှစ်ချိုး ပြောရန်မသင့်ပါ။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်...

နုဆိုတာ မမယုထက် ငယ်ရွယ်သူ။

နုကို အဲဒီလောက်ကြီး ပြောစရာမလိုပါဘူးနော်။

ဒီလောက်တောင် ဖြစ်နေရင်လည်း အဲဒီဧည့်သည် ကြီးကို နုဆိုတဲ့ နုကလည်း မတွေ့ချင်ပါဘူး။

နောက်ဆုံး အဲဒီလူကြီးက နုကို တွေ့ချင်လှချည်လို့ ထိုင်ငိုနေရင်

တောင် နမုက်နာကို တွေ့ရလိမ့်မယ် မထင်နဲ့ သိလား။ နကလည်း မမယုလို ကြီးကျယ်တဲ့ လူကြီးကို မုန်းလွန်းလို့ ပါတဲ့ နော်။

နုစိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်နိုင်သမျှ တစ်ယောက်တည်း နှုတ်က တတွတ် တွတ်ရွတ်ရင်း သူမ အခန်းလေးထဲမှာ ပြန်ပြောနေမိသည် ။ မမယုရှေ့မှာ တော့ ဘာမှ မပြောရဲ။ မာမီနှင့် ဒက်ဒီအတွက် မမယုဆိုတာ သင်းနဲ့ သာအိမ်ကြီးရဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင်။

မမယုနှင့်သာဆိုလျှင် ဒက်ဒီ မာမီတို့ မှာ သွားလေရာ မျက်နှာပွင့်လန်းသည် ။ မိဘများ အတွက် ဂုဏ်ယူဖွယ်ဖြစ်သလို ကြားရသူအပေါင်းအတွက် အားကျအတုယူချင်ဖွယ်။

ဒက်ဒီက မမယုကို အားကိုးသလို ဂုဏ်လည်း ယူသည် ။ လူမှုဆက်ဆံရေး ပေါင်းသင်းမှုအပိုင်းမှာ လည် မမယုက ညက်ညောပြေလည်သည် ။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည် ။ အလှအပကြပြန်တော့လည်း မမယုဆိုလျှင် နှစ်ခါပြန်ကြည့်ငေးချင်ဖွယ် ဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်ပြင်ဆင်နိုင်သည် ။

မမယု မျက်နှာပေါ်မှာ သနပ်ခါးမမြင်ဖူးပါ။ ရှိလည်း မရှိ။ အမြဲလို နုညက်နေသည် က ယနေ့ခေတ်ပေါ် အလှပြင်ပစ္စည်းမျိုးစုံ ဖြစ်သည် ။

မမယုအသားက ဖြူနုဖွေးဥနေသဖြင့် ဘာလေးပဲဝတ်ဝတ် လှသည် ။ နုအသားက ရွှေဝါရောင် ဖြူနုဝင်းဝါနေကာ အကြောစိမ်းလေးတွေ ယှက်ဖြာနေ၏။ ဆံပင်ကြတော့လည်း မဟူရာရောင်ပိုးသားလို ပြောင်လက်နေသော ပင်ကိုယ်သဘာဝ အရောင်အသွေး ဖြစ်သည် ။

မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးမပြတ်သလို တစ်ကိုယ်လုံး သနပ်ခါးဖြင့် ထုံမွန်းထားသူ။ သနပ်ခါးက အေးလည်း အေးသည် ။ မွှေးလည်း မွှေးသည် ။ အဝတ်ကြပြန်တော့လည်း နုအဝတ်တွေက ဘာတစ်ခုမှ ဆန်း

ဆန်းပြားပြား မရှိ။ ဣန္ဒြေရရ ခပ်ရိုးရိုးချည်ထည်များ သာ။

ဒါကလည်း ဈေးမသေးပါ။

ဂါဝန်၊ ဘောင်းဘီ။ စကဒ် ဝတ်သလို လုံချည်ကိုဝတ်တာလည်း ရှိသည်။ မမယုကတော့ နုလုပ်သမျှ ထုံထိုင်းထိုင်း ငတုံးပုံတွေ၊ ငတုံးအလုပ်တွေချည်း ထင်နေသည်။

မမယုက နုကို သူ့လို သွက်လက်ချက်ချာသော ထက်မြက်သည့် ညီမတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်တာ သိပေမဲ့ မတတ်နိုင်။ နုကလည်း ဖြစ်နိုင်ရင် မမယု သဘောကျ နေပေးချင်ပေမဲ့ မဖြစ်။ နုက နုဖြစ်ပြီး ယုက ယုဖြစ်နေတော့ ခက်သည်။

နုက လူတွေကို ကိုယ့်စိတ်ထဲက မပါဘဲနှင့် ဟန်ဆောင်စကားမပြောချင်။ ချစ်ရင် ချစ်သည့်အတိုင်း၊ မုန်းလျှင် မုန်းသည့်အတိုင်း မခေါ်မပြောဘဲ ကင်းရှင်းအောင် နေချင်သည်။ မမယုကြတော့ နုလိုမဟုတ်။

စိတ်ထဲကမပါဘဲနဲ့ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြောချင်ပြောနေသည်။ မုန်းနေလျက်နှင့်ပင် ချစ်ခင်ဟန်ဆောင်ကာ စိစိလွင်လွင် ရယ်ချင်ရယ်မောနေတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် မမယုနှင့် ပြိုင်ဘက်လို ဖြစ်နေသော မေလွင်အပေါ်မှာ ဘာမှ မဖြစ်သလို ခင်မင်ရင်းနှီးပြနေတာကို အအံ့ဩဆုံးဖြစ်သည်။

မမလွင်အတွက် နိုင်ငံခြားက ပါလာသည့် အင်္ကျီစုံနှင့် လက်ကိုင်အိတ်တစ်လုံး လက်ဆောင်ပေးသည့်နေ့က မမယုကို နု စိတ်ထဲက တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသူတစ်ယောက်လို ငေးကြည့်နေခဲ့ဖူးသည်။

‘မမယုပဲ မမလွင်ကို မုန်းတယ်ဆို၊ ဘာလို့ အဲဒီလက်ဆောင်တွေ ပေးနေသေးလဲ’

‘ချစ်လို့ ပေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ’

‘ဟင်’

‘ဖြစ်နိုင်ရင် သတ်တောင်ပစ်ချင်တာ’

‘ဟာ’

‘ဒါနဲ့ များ ဘာဖြစ်လို့ ပြီးရယ်ဆက်ဆံနေရသေးလဲလို့’

အစ်မဖြစ်သူစိတ်ကို နားမလည်နိုင်သလို တအံ့တဩ အမှုအရာနှင့် မေးတော့ မမယုက နုမျက်နှာကို အေးစက်စွာ ကြည့်လိုက်တာ မြင်ရသည်။ ။

‘စီးပွားရေးလုပ်နေတာ... ငွေရှာနေတာ ပိုက်ဆံအတွက်ဆိုရင် ကိုယ့်အတွက် အကျိုးအမြတ်ရမယ့်လူဆိုရင် ဘယ်လောက်ပဲ မုန်းမုန်း ပြုံးပြုံးလေး ပြောဆိုဆက်ဆံနိုင်ရမယ်၊ အဲဒါဟာ သူ့အတွက် မဟုတ်ဘူး ၊ ကိုယ့်အတွက်၊ ကိုယ်ချမ်းသာဖို့ ကိုယ်အကျိုးရှိဖို့ နားလည်လား’

မမေလွင်ကုမ္ပဏီနှင့် နုတို့ မိသားစုကုမ္ပဏီ လုပ်ငန်းတွေက အပြန်အလှန် ပတ်သက်နေကြသဖြင့် အခုလို ဆက်ဆံရန် စိတ်ကူးထားသူ။ ငွေရေးကြေးရေး၊ အလုပ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး လူတစ်ယောက်အပေါ်ထားရှိသည့် မမယု၏ စိတ်သဘောထားက ဒါပဲ ဖြစ်သည်။ ။

ထိုထက် နည်းနည်းမှ မပို။

မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း ပေါင်းတာပင် မမယုက သူ့အတွက် အကျိုးအမြတ်ရှိနိုင်မည့် သူမျိုးကိုသာ ရွေးပြီးပေါင်းသည်။ ။

နုလိုမဟုတ်။

နုကတော့ ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာ ဘယ်လိုပဲ ဆင်းရဲဆင်း

ရဲ ငွေကြေးနှင့် အမြတ်အစွန်ထက် လူတွေရဲ့ စိတ်ကို ပိုပြီးရွေးသည် ။ စိတ်ကောင်းရှိသည့်လူနှင့် ပေါင်းရတာလောက် စိတ်ချမ်းသာသည် ။

နှစ်နှစ်ကာကာ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ရှိသည် ။

စိတ်ကောင်းရှိသည့်အတွက် တစ်ဖက်သားအပေါ် စေတနာကောင်းလည်း ရှိသည် ။ အကျိုးအမြတ်လည်း ထည့်တွက်ခြင်းမရှိသဖြင့် သူသာသည် ငါနာသည် ရယ်လို့ လည်း မမြင်။ မိတ်ဆွေကောင်း မိတ်ဆွေစစ်အဖြစ် တစ်ယောက်ကောင်းကျိုးကို တစ်ယောက် လိုလားသူတွေဖြစ်၍ ရာသက်ပန် ရေရှည်လက်တွဲသွားနိုင်သည် ။

နု မိတ်တွေအပေါင်းအသင်းတွေမှာ ထိုလူမျိုးတွေချည်းဖြစ်သဖြင့် မမယုနှင့် သူ့အပေါင်းအသင်းတွေလို အပေါ်ယံကျောမျိုး မဟုတ်။ လူရှေ့မှာ ပြုံးပြပြီး နောက်ကျောကို ဓားနှင့်ထိုးမည့်သူ မရှိ။

သူ့အကျိုးကို လိုလားသလိုလိုနှင့် ကိုယ့်အကျိုးကို ရှာဖွေခြင်းလည်း မပြု။ ငွေနှင့် အကျိုးအမြတ်ကိုသာ ရှေ့တန်းတင်ရှာဖွေတတ်သော မမယုက သွေးသားရင်း၊ ညီမရင်းခေါက်ခေါက်ပေါ်မှာ ပင် ခွဲခြားပြုမှုဆက်ဆံခြင်းနှင့် အကျိုးအမြတ် ကျန်မကျန် တွက်နေသလား မသိ။

နုကို ပြောပုံဆိုပုံတွေဖြင့် သူ့စိမ်းဆန်လွန်းသလို ထင်မိပေမဲ့ နုကတော့ ညီမဆိုသည့် စိတ်ဖြင့် တစ်ခဏတာမျှသာ စိတ်ဆိုးမိသော်လည်း ထိုစိတ်ကို ချက်ချင်းဖြေဖျောက်ပစ်လိုက်ပါသည် ။

အေးလေ... နုကိုကလည်း နုပါပဲ။

မမယုကို သူ့မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေရှေ့မှာ ဂုဏ်တက်အောင် လုပ်မပြနိုင်ဘဲ မျက်နှာပူစရာ အရှက်ရစရာလေးတွေလည်း မကြာခဏဆိုသလို လုပ်မိသူဆိုတော့ မမယုလို လူတစ်ယောက်အတွက် သူ့ရဲ့ ပြိုင်

ဘက်တွေကြားမှာ အရှက်ရမယ်ဆိုလည်း ရလောက်တာပါပဲဟု တွေး
ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်လိုက်မိသည်။ ။

နုကိုယ်တိုင် အပြစ်မရှိသည့်အတူ မမယုပြောသလို ကိုယ့်ဘာသာကို
ယ်ပဲ အေးဆေးနေတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ကျဉ်းကျပ်နေသော
အတွေးများကို ချက်ချင်းရုတ်သိမ်းကာ မမယုဝယ်ပေးလိုက်သော
အဝတ်တစ်ထပ်ကို နီးရာဗီရိုထဲ ဖြစ်သလိုထည့်ပစ်ကာ ကြီးကြီးပုနှင့် အ
စမ်းရှိရာသို့ အပြေးထွက်လာခဲ့လိုက်ပါတော့သည်။ ။
